

Piráctví „prý“ neublíží

Možná jste na některých portálech zaznamenali informaci o studii Evropské komise z roku 2014, která si kladla za cíl zanalyzovat dopady pirátství na prodeje autorsky chráněných děl, jako jsou filmy, seriály, hudba, knihy nebo počítačové hry. Informace o závěrech této studie byla čtenářům těchto portálů podána přinejmenším značně zkresleně.

Pojďme se podívat, co je Evropská komise za peníze daňových poplatníků ochotna financovat.

Autoři si za reprezentativní vzorek EU jako celku zvolili chování spotřebitelů v Německu, Polsku, Velké Británii, Španělsku, Francii a Švédsku. Dotázáno bylo 30 tisíc respondentů. Ze závěrů plyne, že 51 % dospělých a 72 % (!) mladistvých (ve věku 14–17 let) v EU si nelegálně stáhlo nebo streamovalo nějaký druh autorsky chráněného obsahu. Závěry ohledně vlivu pirátství na prodeje jsou prapodivně formulované. Údajně se neprokázalo, že by pirátství na internetu mělo masivní vliv na prodeje. Současně však autoři studie ve svých závěrech pokračují konstatováním, že to nezbytně neznamená, že by pirátství nemělo žádný vliv, jen se to nepodařilo spolehlivě prokázat.

Studie dále ukazuje, že ceny za filmy a seriály jsou pro 80 % nelegálních konzumentů vyšší, než jsou ochotni zaplatit. Ceny za knihy, hudbu a hry jsou obecně na úrovni, kterou by nelegální konzumenti byli ochotni zaplatit. Snížení ceny těchto produktů by tudíž nezměnilo jejich chování.

Co bylo vlastně cílem této studie? Studie se snaží nalézt odpovědi na dvě základní otázky. 1. Jak porušování práv na internetu ovlivňuje prodeje autorsky chráněného obsahu? 2. Jak moc jsou porušovatelé práv ochotni platit za autorsky chráněný obsah?

Samotný cíl této studie je naprosto absurdní. Stejně bizarní by bylo

například bádání, zda má jízda načerno v tramvaji vliv na kvalitu služeb dopravního podniku a jak moc jsou černí pasažéři ochotni platit za jízdenky. Koleje jsou položeny, tramvaj má svoji trasu z konečné na konečnou naplánovanou stejně. Nabízí se tedy podobně absurdní otázka, koho vlastně černý pasažér okradl?

Kde jsou elementární morální hodnoty? Pro své hříchy hledáme krásnější slova, aby to vůči nám neznělo tak syrově. Proto společnost pro okrádání nebo, chcete-li, obohacování se na úkor druhých používá slovo „pirátství“. Jenže kdo je „pirát“? Slovo pirát pochází z řeckého slova *peiratés*, česky *lupič*. Volně by se závěry studie daly parafrázovat slovy „krádež neublíží“. Když na něco nemám, tak si to ukradnu, a ten, komu to bylo ukradeno, si pravděpodobně pořídí věc novou. Tudíž společnost je ve výsledku materiálně „bohatší“.

Tak alespoň duchovně bohatý advent vám přeje

Roman Střeček